

Carrer de Vic

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Carrer de Vic. Nucli urbà d'Oló
Alçada: 508

Coordenades:

Latitud: 41.87442
Longitud: 2.03686
UTM Est (X): 420078
UTM Nord (Y): 4636282

Classificació

Número de fitxa 08258-385
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Segle XIX-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Propietaris diversos
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dt., 07/07/2020 - 02:00

Descripció

Carrer del nucli urbà d'Oló que va prendre forma als primers decennis del segle XX, constituint una mena de raval allargassat sobre l'antic camí de Vic. Per això el seu traçat és sinuós tot vorejant l'altiplà sobre el que s'assenta l'eixample del poble, amb bones vistes sobre la vall de la riera. Les cases es troben al costat de ponent del carrer, ja que a l'altra banda comença el pendent cap a la riera. Més amunt, hi ha una casa

aïllada, cal Tomàs, i després el barri de Sant Tomàs. És un carrer diferent que es va urbanitzar a la dècada de 1930.

De sud a nord, el nom popular de les cases antigues és el següent: cal Nasi (núm. 1), cal Calot (núm. 3), ca l'Enric (núm. 5), pallissa de cal Borra (núm. 7), cal Borra (núm. 9), cal Noguerola (núm. 11), cal Sagués (núm. 13), cal Montsec (núm. 15), cal Jandet (núm. 17a), ca la Llúcia (núm. 19), ca l'Agutzil (núm. 21), cal Pau Torra (núm. 23) i cal Viaplana (núm. 25).

En general hi predomina un tipus de casa popular característic de principis de segle XX. Són cases molt senzilles, més aviat estretes (però n'hi ha alguna de més ampla), compostes simplement d'un portal, finestres i balcons, però ja sense llindes de pedra. Les cases que han conservat millor aquesta tipologia tradicional són cal Nasi (núm. 1), cal Noguerola (núm. 11), cal Sagués (núm. 13), cal Montsec (núm. 15), cal Jandet (núm. 17a) i ca la Llúcia (núm. 19). Un cas a part és cal Borra (actualment cal Daniel, núm. 9), que presenta una façana de disseny més elaborat.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

El segle XIX el nucli urbà havia arribat ja a la part més planera, però en general aquests anys van ser d'estancament per a la població. A principis del XX la industrialització va propiciar una nova expansió urbana, que a les primeres dècades es va concretar en dos nous carrers. El 1920 es va construir la carretera que connectava amb la d'Avinyó a Vic. L'altre carrer que es va consolidar era l'antic camí de Vic, que s'ha dit de diferents maneres, un fet que ha portat a una certa confusió (FERRER, 1991: 82). Al segle XIX el carrer anomenat de Vic comprenia la part final del que és actualment el carrer Major i la continuació d'aquest pel que és ara el carrer de Vic. A principis del segle XX la part que actualment és el carrer de Vic s'anomenava carrer Mendoza (popularment Mundosa). El motiu d'aquest nom és desconegut. Posteriorment el nomenclàtor es tornà a canviar, i ara es diferencia el carrer Major (fins a la plaça del Pare Claret) i el carrer de Vic, que ha quedat enllaçat amb la carretera.

En un principi el camí de Vic devia tenir alguna casa aïllada, com cal Tomàs o cal Jandet (que té una llinda del 1856), però el gruix de l'actual carrer es devia formar al llarg dels primers decennis del segle XX, segons es pot deduir per la tipologia de les cases. Ja a la dècada de 1930 es va formar, més amunt, el barri de Sant Tomàs, amb casetes unifamiliars d'estil noucentista.

Bibliografia

GÜELL SABATA, Àngela (1988). "Santa Maria d'Oló", Història del Bages, Manresa, Parcir Edicions Selectes.

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 81-86, 90.

